

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΠΔΔ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΝΙΚΗΣ 11 10557 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ 3224806 3240445 3231230 3239009
FAX 3240296
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 38 10563 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ 3224428 3245261
FAX 3245261

Πληροφ. κα Πολυζωγοπούλου
Τηλ.: 323.1230, 323.9009

16.1.1998
Αθήνα
Αρ. Πρωτ. 105
ΑΡ. ΔΕΛΤ. ΤΥΠΟΥ, 3

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με το νέο πρόγραμμα για το Λύκειο που αποφασίσθηκε από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γερ. Αρσένη, καταργείται το μάθημα της αισθητικής αγωγής σε όλες τις τάξεις του Λυκείου.

Α. Συγκεκριμένα: Το μάθημα δεν υπάρχει στα υποχρεωτικά μαθήματα σε καμιά από τις τρεις τάξεις του Λυκείου, ενώ στην α' και β' Λυκείου θα υπάρχει σαν μάθημα "επιλογής".

(Στην α' Λυκείου στις δύο ώρες της "αισθητικής αγωγής" περιλαμβάνονται στοιχεία θεατρολογίας, Μουσική και Εικαστικά). Ο Μαθητής υποχρεούται να επιλέξει ένα μόνο μάθημα ανάμεσα σε 5 στην α' Λυκείου και ανάμεσα σε 8 στη β' τάξη. Στην β' Λυκείου το μάθημα δεν υπάρχει ούτε σαν "επιλογής" αφήνοντας στο κενό τους μαθητές που το έχουν ήδη επιλέξει στις δύο πρώτες τάξεις, οι οποίοι δεν θά έχουν τη δυνατότητα να συνεχίσουν. Γνωστική στη συνέχεια αυτοί οι μαθητές θα κατευθυνθούν σε σπουδές που έχουν ως προϋπόθεση τα καλλιτεχνικά και το σχέδιο (δηλαδή στην Αρχιτεκτονική, στις σχολές Γραφικών Τεχνών και διακοσμητικής των ΤΕΙ, στις ΑΣΚΤ); Με τή επάρκεια θα καλυφθούν οι κατευθύνσεις που καλύπτονταν από τα ΕΓΛ και ΤΕΛ που καταργούνται;

Το μαθητικό αυτοδυναμικό υφίσταται σήμερα το παράλογο καθεστώς να εξετάζεται για την εισαγωγή στις σχολές που επιλέγει μαθήματα που καθόλου δεν διδάχθηκε στο Λύκειο. Το παράλογο (και ίσως και παράνομο -αφού καθιστά υποχρεωτική την παραπαιδεία) καθεστώς αυτό θα εξακολουθήσει αδιατάρακτα να ισχύει όσο τα καλλιτεχνικά θα απουσιάζουν από το Λύκειο και θα ισχύει και όταν ακόμα καταργηθούν οι γενικές εξετάσεις για τὰ ΑΕΙ, αφού ο νέος νόμος για την πρόσβαση των κατόχων του Απολυτηρίου Ενιαίου Λυκείου στην Τριτοβάθμια

εκπαίδευση προβλέπει ότι "όπου για την εισαγωγή σε συγκεκριμένες σχολές και τμήματα απαιτούνται επιδόσεις σε ειδικά μαθήματα ή δεξιότητες, διενεργούνται χωριστές εξετάσεις και δοκιμασίες κατά τα ισχύοντα για την διεξαγωγή των γενικών εξετάσεων".

Στην Γ' Λυκείου υπάρχει το μάθημα "Ιστορία της Τέχνης" σαν "επιλογής" μάθημα θεωρητικό. Πιστεύουμε ότι το μάθημα της Τέχνης πρέπει να είναι εργαστηριακό, η δε Ιστορία Τέχνης να διδάσκεται για όλους τους λόγους που προαναφέρθηκαν μέσα στο εργαστήριο από τους καλλιτέχνες καθηγητές.

Β. Στο νέο πρόγραμμα για το Λύκειο, στην α τάξη, εμφανίζεται στα υποχρεωτικά μαθήματα η Τεχνολογία, μάθημα δώρο, το οποίο δημιουργεί ερωτηματικά. Η "τεχνολογία", δεν υφίσταται ως αυτόνομος όρος. Τεχνολογία ποιός; επιστήμης; Τίνος μαθήματος; Εννοείται ίσως ένα εργαστήριο κατασκευών, χειροτεχνίας; Ποιός διδάσκει εκεί; Τεχνολόγος "γενικώς", δεν υφίσταται.

Εδώ θά πρέπει να επισημανθούν πτυχές σχετικές με τη φυσιολογία του μαθήματος: Η "τεχνολογία" εμπεριέχεται στην εικαστική έκφραση και δημιουργία. Τα εικαστικά σαν μάθημα που περιέχει θεωρία, πράξη και τεχνική θα μπορούσαν σ' αυτό το δώρο να παίξουν ένα πολύ σοβαρό ρόλο. Να συνεισφέρουν στην τεχνολογική εφαρμογή πολλών από τα άλλα μαθήματα στο σχολείο (λ.χ. στην φυσική, χημεία κ. ά.). Όμως, όχι μέσα από μια στείρα χειροτεχνική - κατασκευαστική αντίληψη, μα μέσα από την αντίληψη ότι στο εργαστήριο αυτό οι μαθητές θα μπορούσαν να εφαρμόζουν τεχνολογικά μέσα από μιά αισθητική παιδεία, πράγμα που εν μέρει ήδη γίνεται μέσα από το μάθημα των καλλιτεχνικών στο σχολείο.

Η καλλιτεχνική παιδεία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τις όποιες σπουδές του μαθητή. Όχι μόνο σ' αυτούς που θα κατευθυνθούν σε επαγγέλματα σχετικά με την τέχνη (Γραφικές Τέχνες, Διαφήμιση, Διακόσμηση, Εφαρμοσμένες Τέχνες, Καλλιτεχνικές Σχολές, Αρχιτεκτονικές Σχολές κλπ) αλλά στην πλειονότητα των εκπαιδευτικών κατευθύνσεων (Πολυτεχνικές Σχολές, Αρχαιολογικές Σπουδές, Παιδαγωγικά Τμήματα, Ιστορία, Ψυχολογία, Κοινωνιολογία, Ιατρικά Επαγγέλματα Επιχειρησιακοί κλάδοι κλπ). Από τις ιδιότητες και το περιεχόμενο της η εκπαίδευση Τέχνης στο πλαίσιο του υπάρχοντος κατακερματισμού, θα έπρεπε να εντάσσεται στο Λύκειο τόσο στα καλούμενα μαθήματα επιλογής όσο και στα προγράμματα μαθημάτων γενικής παιδείας που είναι κοινά για όλους τους μαθητές (στα μαθήματα κορμού).

Αυτό το τελευταίο είναι και το πιο σημαντικό.

Το κύριο πρόβλημα με το νέο πρόγραμμα του Λυκείου αφορά συνολικά τη συγκρότηση της προσωπικότητας του νέου ανθρώπου και όχι μόνο του μαθητή που θέλει να κατευθυνθεί σε σχετικούς με την τέχνη κλάδους. Αφορά την ίδια την έννοια της δημιουργικότητας, της σύνδεσης ανάμεσα στην πνευματική δουλειά και στην πρακτική εφαρμογή, στην διαδικασία της έκφρασης και της επικοινωνίας

που πρέπει να καλλιεργούνται σε κάθε προσωπικότητα αν θέλουμε μια υγιέστερη κοινωνία. Το μάθημα των καλλιτεχνικών είναι το μόνο μάθημα στην εκπαίδευση που από τη φύση του συνδιάζει όλα τα παραπάνω.

Η καλλιτεχνική Παιδεία σε μια χώρα που η τέχνη και ο πολιτισμός είναι το "μοναδικό, ίσως, συγκριτικό πλεονέκτημα" (από ομιλία Μελίνας Μερικούρη), δεν είναι πολυτέλεια αλλά εθνική ανάγκη. Για να υπάρξει εθνική πολιτιστική αυτογνωσία και κατανόηση των παγκοσμίων αξιών της τέχνης πρέπει πρώτα απ' όλα ο νέος άνθρωπος να έχει καλλιεργήσει την όρασή του, την αντίληψη του σε σχέση με την διαδικασία ανάπτυξης του πολιτισμού και της τέχνης, τη δημιουργική αφομοίωση της πολιτιστικής κληρονομιάς έτσι ώστε αντάξια να συνεχίσει αυτή την πολιτιστική πορεία.

Η καλλιτεχνική εκπαίδευση πρέπει συνεπώς να πάρει τη θέση που της αναλογεί στο Λύκειο.

Η Πρόεδρος

Εύα Μελά

Ο Γεν. Γραμματέας

Μιχαήλ Παπαδόκης